

ประกาศนายทะเบียนพรรคการเมือง
เรื่อง รับผิดชอบการจัดตั้งพรรคชีวิตที่ดีกว่า

ด้วยนายทะเบียนพรรคการเมือง ได้รับจดแจ้งการจัดตั้งพรรคการเมือง ชื่อ พรรคชีวิตที่ดีกว่า ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ ไว้ในทะเบียนพรรคการเมือง เลขที่ ๑๓/๒๕๕๒ ตั้งแต่วันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๒ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับนโยบายพรรคการเมือง ข้อบังคับพรรคการเมืองและรายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองของพรรคชีวิตที่ดีกว่า ดังนี้

นโยบายพรรคชีวิตที่ดีกว่า พ.ศ. ๒๕๕๒

เพื่อให้เป็นสังคมที่มีระบบเศรษฐกิจและสังคมที่เข้มแข็ง พร้อมรับสถานการณ์ในอนาคต และให้สามารถช่วงชิงโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงของประชาคมโลกในปัจจุบัน มาใช้เป็นแรงผลักดันในการพัฒนาประเทศให้สอดคล้องกับพื้นฐานของวัฒนธรรมและตรงกับความต้องการของคนไทย จึงได้กำหนดนโยบายไว้ ดังต่อไปนี้

๑. นโยบายด้านการบริหารการปกครอง

(๑) พิทักษ์รักษาไว้ ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์ เอกราช และบูรณาภาพแห่งอาณาเขต

(๒) ให้มีกำลังทหารไว้เพื่อพิทักษ์รักษาเอกราช ความมั่นคงของรัฐ สถาบันพระมหากษัตริย์ ผลประโยชน์แห่งชาติ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และเพื่อการพัฒนาประเทศ

(๓) ให้ความอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาและศาสนาอื่น ส่งเสริมความเข้าใจอันดีและความสามัคคีระหว่างศาสนิกชนของทุกศาสนา รวมทั้งสนับสนุนการนำหลักธรรมของศาสนามาใช้เพื่อเสริมสร้างคุณธรรม และพัฒนาคุณภาพชีวิต

(๔) ส่งเสริมและสร้างสัมพันธไมตรีกับนานาประเทศ โดยถือหลักความเสมอภาคในการปฏิบัติต่อกัน

(๕) แก้ไขปรับปรุงสนธิสัญญาบางฉบับที่รัฐบาลชุดที่ผ่านมา ทำให้รัฐเสียเปรียบต่างชาติให้เกิดความเสมอภาคและเป็นธรรม

(๖) แก้ไขปรับปรุง กฎหมายที่ไม่เหมาะสมกับยุคสมัย เพื่อสร้างความเป็นธรรมและก่อให้เกิดเสรีภาพที่แท้จริง แก่ประชาชนทุกกลุ่มอาชีพ

(๗) แก้ไขปรับปรุงระบบราชการลดขั้นตอนการปฏิบัติต่างๆ ให้มีความเหมาะสมรวดเร็วเกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ทำให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประเทศชาติและประชาชน

(๘) แก้ไขปรับปรุง ระบบภาษี เพื่อลดอัตราภาษีให้เกิดความเป็นธรรมแก่ประชาชนและมีความเหมาะสมกับช่วงเวลานั้นๆ โดยเน้นให้ประชาชนมีเงินเหลือในมือมากขึ้น

(๙) เสริมสร้างขวัญกำลังใจให้ความเป็นอิสระในการปฏิบัติงาน จัดสวัสดิการต่างๆ ให้เพียงพอ หรือเพิ่มมากขึ้นกว่าเดิม โดยเฉพาะที่อยู่อาศัยเมื่อเกษียณอายุราชการ มอบให้แก่ข้าราชการ ทหาร ตำรวจ และลูกจ้างหน่วยราชการ ให้สามารถดำรงชีวิตอย่างมีศักดิ์ศรีและสมเกียรติยศ

(๑๐) เลิกเก็บภาษีเงินได้ผู้ออกจากงาน หรือเกษียณอายุราชการทุกกรณี

๒. นโยบายด้านสังคมและการเมือง

(๑) ดูแลให้มีการปฏิบัติตามกฎหมายคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของบุคคล จัดระบบงานกระบวนการยุติธรรมให้มีประสิทธิภาพ และอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนอย่างรวดเร็วและเท่าเทียมกัน รวมทั้งจัดระบบงานราชการและงานของรัฐ อย่างอื่นให้มีประสิทธิภาพ เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน

(๒) จัดสรรงบประมาณให้พอเพียงกับการบริหารงานอิสระขององค์กรอิสระ ตามรัฐธรรมนูญทุกองค์กร

(๓) ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการกำหนด นโยบาย การตัดสินใจทางการเมือง และการวางแผนพัฒนาทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง รวมทั้งการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐทุกระดับ

(๔) พัฒนาและส่งเสริมการเมืองให้มีมาตรฐานทางคุณธรรมและจริยธรรม สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ข้าราชการและพนักงานหรือลูกจ้างอื่นของรัฐ เพื่อป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ และเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่

(๕) กระจายอำนาจให้ท้องถิ่นพึ่งตนเอง และตัดสินใจในกิจการของท้องถิ่นได้เอง พัฒนาเศรษฐกิจในท้องถิ่น และระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ตลอดทั้งโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศในท้องถิ่นให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกันทั่วประเทศ รวมทั้งพัฒนาจังหวัดที่มีความพร้อมให้เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่ โดยคำนึงเจตนารมณ์ของประชาชนในจังหวัดนั้น

(๖) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการสงวนบำรุงรักษา และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ และความหลากหลายทางชีวภาพอย่างสมดุล

รวมทั้งมีส่วนร่วมในการส่งเสริมบำรุงรักษาและคุ้มครองคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามหลักการการพัฒนาที่ยั่งยืน ตลอดจนควบคุมและกำจัดมลพิษที่มีต่อสุขภาพอนามัย สวัสดิภาพและคุณภาพชีวิตของประชาชน

(๓) คุ้มครองและพัฒนาเด็กและเยาวชน ส่งเสริมความเสมอภาคของหญิงและชาย เสริมสร้างและพัฒนาความเป็นปึกแผ่นของครอบครัว และความเข้มแข็งของชุมชน สงเคราะห์คนชรา ผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพ และผู้ด้อยโอกาสให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและพึ่งตนเองได้

(๔) ส่งเสริมและสนับสนุนการสาธารณสุขให้ประชาชนได้บริการที่ได้มาตรฐาน และมีประสิทธิภาพอย่างทั่วถึง

(๕) สร้างสังคมไทยให้เป็นสังคมที่มีความเป็นปึกแผ่น มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทยและดำรงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ทางศิลปวัฒนธรรมของชาติ มีความมั่นคงสงบสุขสันติกับนานาชาติ เป็นที่ยกย่องและเป็นประเทศแนวหน้าในประชาคมโลก เป็นสังคมที่คนมีความสุขอยู่ในครอบครัวที่อบอุ่นทำให้ชุมชนเข้มแข็ง เป็นสังคมที่มีสมรรถภาพ มีเสถียรภาพ มีความเสมอภาค มีความยุติธรรม มีระเบียบวินัย มีความเมตตากรุณา เคารพในสิทธิมนุษยชน มีหลักธรรมของศาสนาเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวในการดำรงชีวิตของคนในสังคม

(๑๐) มีระบบการเมืองที่เป็นประชาธิปไตยอย่างสมบูรณ์ โดยมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีภาคราชการที่มีประสิทธิภาพ มีนักการเมืองที่มีคุณภาพ มีคุณธรรมและจริยธรรม มีความรู้ความสามารถสูง ยึดผลประโยชน์ของประชาชนและประเทศชาติเป็นหลักเป็นที่พึ่ง และสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง

๓. นโยบายด้านการศึกษา

(๑) จัดการศึกษาอบรมและสนับสนุนเอกชน จัดการศึกษาอบรมให้เกิดความรู้คู่คุณธรรม ปรับปรุงและให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาแห่งชาติ ปรับปรุงการศึกษาให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม สร้างเสริมความรู้เพื่อปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมือง การปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สนับสนุนการค้นคว้าวิจัยในศิลปวิทยาการต่างๆ เร่งรัดพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาประเทศ พัฒนาวิชาชีพครู และส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ

(๒) สร้างโอกาสให้คนไทยทุกคนพัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่มากขึ้น ทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา และมีส่วนร่วมอย่างเต็มภาคภูมิในการพัฒนาประเทศ เด็กไทยทุกคนจะได้รับการดูแลและเอาใจใส่ด้านสุขภาพตั้งแต่อยู่ในครรภ์ มารดา ได้รับสารอาหารครบถ้วนตั้งแต่ปฐมวัย รวมทั้งได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างน้อย ๑๒ ปี ให้ทุกคนมีโอกาสเข้าถึงบริการพื้นฐานทางสังคมที่มีคุณภาพ

(๓) ทำให้คนไทยมีขีดความสามารถ พร้อมทั้งจะปรับตัวเพื่อรับกับกระแสการเปลี่ยนแปลง ซึ่งเกิดจากความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในระดับที่สามารถแข่งขันกับนานาชาติได้ ทำให้คนในวัยหนุ่มสาวได้รับการศึกษาในระดับอุดมศึกษาไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔๕ ของคนไทยในกลุ่มอายุ ๑๘ - ๒๕ ปี ให้กลุ่มคนผู้ด้อยโอกาสในสังคมได้รับโอกาสทางการศึกษา และมีงานทำอย่างทั่วถึง คนไทยจะมีคุณภาพมีความรู้ความสามารถ รู้จักตัวเอง รู้เท่าทันโลก และมีศักยภาพที่ปรับตัวเองอยู่ในสังคมได้อย่างมีคุณค่าตลอดทุกช่วงวัยของชีวิต

(๔) จ่ายเงินหรืออุปถัมภ์เรียนฟรีให้ประชาชนได้ศึกษาเล่าเรียนถึงระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) พร้อมทั้งส่งเสริมสนับสนุนให้สถาบันการศึกษาเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาระดับนี้ ให้แก่ประชาชนด้วย

(๕) จัดตั้งศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาชีวิตของผู้สูงอายุวัย ๕๐ ปีขึ้นไป เด็ก คนพิการ ให้มีศักยภาพตลอดจนขวัญกำลังใจสามารถยืนอยู่ในสังคมด้วยความภาคภูมิใจ

๔. นโยบายด้านเศรษฐกิจ

(๑) ดำเนินการให้มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม

(๒) จัดระบบการถือครองที่ดินและการใช้ที่ดินอย่างเหมาะสม จัดการแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรกรรมให้แก่เกษตรกรอย่างทั่วถึงและรักษาผลประโยชน์ของเกษตรกรในการผลิตและการตลาดสินค้าเกษตร เพื่อให้ได้รับผลตอบแทนสูงสุด รวมทั้งส่งเสริมการรวมตัวกันของเกษตรกรเพื่อการวางแผนในทางการเกษตรกรรม และรักษาผลประโยชน์ร่วมกันของเกษตรกร

(๓) ส่งเสริม สนับสนุน และคุ้มครองระบบสหกรณ์ ให้มีการรวมตัวกันเพื่อจัดตั้งธนาคารของสหกรณ์ โดยสหกรณ์ทุกประเภทเป็นเจ้าของและผู้ถือหุ้น

(๔) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชากรวัยทำงานมีงานทำ คุ้มครองแรงงานโดยเฉพาะแรงงานเด็กและสตรี จัดระบบแรงงานสัมพันธ์ การประกันสังคม รวมทั้งค่าตอบแทนแรงงานที่เป็นธรรม

(๕) สนับสนุนระบบเศรษฐกิจแบบเสรี โดยอาศัยกลไกตลาดกำกับดูแลให้มีการแข่งขันอย่างเป็นธรรม คุ้มครองผู้บริโภค และป้องกันการผูกขาดตัดตอน ทั้งทางตรงและทางอ้อม

(๖) ทำให้เศรษฐกิจตั้งอยู่บนรากฐานของความคิดสร้างสรรค์ เป็นศูนย์กลางที่สำคัญในภูมิภาคทั้งในด้านการผลิต การคมนาคม การเงิน การท่องเที่ยวและบริการ มีระบบการค้าขายแบบเสรีที่มีประสิทธิภาพและเป็นธรรม ท้นโลกทางด้านเทคโนโลยี และนำโลกในมิติที่มีประเทศไทยเป็นเลิศ มีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องและมีเสถียรภาพ โดยมีความสมดุลกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเป็นฐานการทำงาน และสร้างโอกาสในการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรมทั่วทุกกลุ่มคนทุกพื้นที่

(๗) ทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทยในภูมิภาคและชนบทไม่แตกต่างจากคนในเมืองหลวง คือ จะมีโอกาสได้รับบริการโครงสร้างพื้นฐานและบริการพื้นฐานทางสังคมที่จำเป็นอย่างมีคุณภาพและทั่วถึง มีหลักประกันด้านสุขภาพอนามัย สามารถติดต่อสื่อสารกันได้อย่างสะดวกด้วยเครือข่ายระบบโทรคมนาคมและขนส่งที่ครอบคลุมทุกพื้นที่ มีโอกาสและทางเลือกในการประกอบอาชีพได้อย่างเสรี และใช้ประโยชน์จากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในอนาคตอย่างมีประสิทธิภาพ

(๘) ให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการดูแลรักษา และจัดการอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพของคนในปัจจุบัน เพื่อเป็นรากฐานของการพัฒนาที่ยั่งยืนแก่คนรุ่นหลัง ทำให้คนไทยมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น มีเมืองและชุมชนที่น่าอยู่อาศัย มีความปลอดภัย เป็นความภาคภูมิใจของคนไทยทั้งชาติ

(๙) ส่งเสริม และสนับสนุนภาคการเกษตรและภาคอุตสาหกรรม ให้พัฒนาเจริญรุ่งเรือง

(๑๐) แก้ไขปรับปรุงระบบการบริการและลดอัตราค่าบริการสาธารณสุขโลก เช่น ไฟฟ้า ประปา และโทรศัพท์ พร้อมทั้งยกเลิกเงินประกันต่างๆ เพื่อลดภาระของประชาชน

(๑๑) จ่ายเงินหรืออุปถัมภ์รักษาพยาบาลฟรี ให้ประชาชนที่เจ็บป่วยทุกเพศวัยที่ไม่ได้รับเงินช่วยเหลือจากรัฐหรือองค์กรเอกชนหรือกองทุนประกันสังคม

(๑๒) แก้ไขปรับปรุงระบบประกันสังคมให้เต็มรูปแบบ เพื่อให้เกิดประโยชน์ครอบคลุมประชาชนทุกสาขาอาชีพ

(๑๓) ส่งเสริมและสนับสนุนคนพิการที่มีความสามารถให้มีโอกาสได้งานทำอยู่ร่วมกับคนทั่วไป

(๑๔) ให้เงินหรืออุปถัมภ์ตลอดจนสวัสดิการแก่ผู้สูงอายุวัย ๕๐ ปีขึ้นไปตลอดจนคนว่างงานบางประเภท เด็ก และคนพิการที่ไม่มีรายได้จากรัฐหรือองค์กรเอกชนใด เพื่อใช้จ่ายในการดำรงชีวิตในอัตราที่สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ไม่น้อยหน้าในสังคม

(๑๕) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนไปทำงานต่างประเทศ โดยให้เงินช่วยเหลือค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปกลับ พร้อมสร้างหลักประกันในการทำงานตลอดจนเป็นธุระดูแลความเป็นอยู่ระหว่างการทำงาน

(๑๖) ส่งเสริมและสนับสนุนระบบแรงงานสัมพันธ์อันดีระหว่างลูกจ้างกับนายจ้าง

(๑๗) ส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างงานทั้งภาครัฐและเอกชนให้มากขึ้นเพื่อรองรับประชาชนวัยทำงานให้มีงานทำกันทั่วหน้า และลดอัตราว่างงานให้อยู่ในอัตราที่เหมาะสม

(๑๘) ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดสวัสดิการให้คนงานโรงงานอุตสาหกรรมและธุรกิจเอกชน พร้อมทั้งจะร่วมมือจัดที่อยู่อาศัยภายหลังการออกจากงานของคนงาน

(๑๙) ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดตั้งสหภาพแรงงานของคนงานและพนักงานรัฐวิสาหกิจ สร้างระบบสหภาพแรงงานให้มีความเข้มแข็งเป็นที่พึงของคนงานและพนักงานรัฐวิสาหกิจ โดยการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายหรือวิธีการอื่นใดที่ไม่ขัดต่อกฎหมาย เพื่อให้ระบบสหภาพแรงงานมีความเข้มแข็งเป็นเอกภาพและเป็นสากล

(๒๐) แก้ไขปรับปรุงปัญหาหนี้สินของเกษตรกร ครูภาครัฐหรือเอกชน ข้าราชการ ทหาร ตำรวจ และลูกจ้างหน่วยราชการ โดยลดหรือใช้หนี้ให้เพื่อให้สามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีศักดิ์ศรี

(๒๑) จัดระบบการแปรรูปวิสาหกิจให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประเทศชาติและพนักงานรัฐวิสาหกิจนั้น ๆ ไม่เปิดช่องว่างให้ต่างชาติหรือบุคคลใดเข้าไปหาประโยชน์โดยไม่ชอบในรัฐวิสาหกิจนั้น ๆ

(๒๒) แก้ไขปรับปรุงระบบธนาคารพาณิชย์ให้มีความเหมาะสมมั่นคงเป็นที่เชื่อถือของประชาชนและนานาชาติ ป้องกันต่างชาติเข้าถือครองหรือยึดกิจการ เพื่อคุ้มครองและให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ถือหุ้นเดิม

(๒๓) แก้ไขปรับปรุงระบบดอกเบี้ยเพื่อสร้างความเป็นธรรมและคุ้มครองไม่ให้เอาเปรียบประชาชน

(๒๔) ปกป้องและคุ้มครองธุรกิจของรัฐและเอกชนไม่ให้ต่างชาติเข้ามาถือครองโดยไม่ได้รับความยินยอมจากประชาชนและผู้ถือหุ้นของธุรกิจเอกชนนั้น ๆ

(๒๕) ให้ผู้สูงอายุวัย ๕๐ ปีขึ้นไปได้รับคูปองนั่งรถไฟ รถ บขส. และรถเมย์ในกรุงเทพมหานคร และต่างจังหวัดฟรี

ข้อบังคับพรรคชีวิตที่ดีกว่า พ.ศ. ๒๕๕๒

ข้อ ๑ พรรคชีวิตที่ดีกว่า ตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างเจตนารมณ์ทางการเมืองของประชาชน โดยประชาชนเพื่อประชาชนที่แท้จริง และเพื่อดำเนินกิจการในทางการเมืองให้เป็นไปตามเจตนารมณ์นั้น ตามวิถีทางการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับพรรคชีวิตที่ดีกว่า พ.ศ. ๒๕๕๒” ให้ใช้ข้อบังคับนี้นับตั้งแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองรับจดทะเบียนจัดตั้งพรรคเป็นต้นไป

หมวด ๑

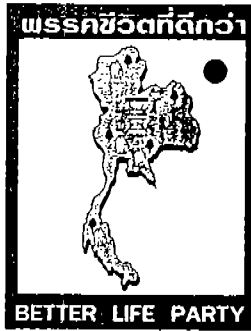
บททั่วไป

ข้อ ๓ พรรคการเมืองนี้มีชื่อว่า “พรรคชีวิตที่ดีกว่า” ชื่อย่อว่า “พชก.” มีชื่อภาษาอังกฤษว่า “BETTER LIFE PARTY” ชื่อย่อว่า “BLP”

ข้อ ๔ สำนักงานใหญ่ของพรรคตั้งอยู่ ณ จังหวัดพิษณุโลก เลขที่ ๖๔๒/๖๐ หมู่ที่ ๒ ตำบลวังทอง อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๑๓๐

ข้อ ๕ สาขาพรรคที่ได้รับความเห็นชอบให้จัดตั้งขึ้น ณ ที่ใด ให้เรียกชื่อว่า “พรรคชีวิตที่ดีกว่าสาขา..... (ตามชื่อของท้องถิ่นนั้น)”

ข้อ ๖ เครื่องหมายพรรคเป็นรูปแผนที่ประเทศไทยพื้นสีเขียวมีรูปดวงอาทิตย์สีแดง กำลังทอแสงสีเหลืองแผดจ้าอยู่มุมด้านขวามือ มีรูปคนและต้นไม้ตามภาคต่างๆ และกรุงเทพมหานคร โดยมีรูปรัฐธรรมนูญวางไว้บนพานอยู่ตรงกลางส่วนที่กว้างที่สุดของแผนที่

ความหมาย ประเทศไทยจะมีแต่ความอุดมสมบูรณ์ไปด้วยพืชพันธุ์ธัญญาหาร
 ต่างๆ ตลอดจนทรัพยากรธรรมชาติและป่าไม้ที่เขียวขจีทุกพื้นที่ ทำให้ประชาชนไทย
 อยู่ดีกินดีมีเงินเหลือเก็บ มีพละทานามัยสมบูรณ์แข็งแรง เพียบพร้อมไปด้วยสิทธิเสรีภาพ
 พื้นฐานที่รัฐธรรมนูญได้กำหนดไว้ให้กับทุกคน และประชาชนไทยทุกสาขาอาชีพ
 ได้หล่อหลอมความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันช่วยผลักดันให้ชาติเจริญรุ่งเรืองยิ่งๆ
 ขึ้นไป

ตราขงพรรค เป็นรูปเครื่องหมายตามแบบรูปข้างล่าง

หมวด ๒

สมาชิกภาพ

ข้อ ๗ สมาชิกพรรค มี ๓ ประเภท คือ

(๑) สมาชิกสามัญ เสียค่าสมัครและค่าบำรุง ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรค
จะกำหนด

(๒) สมาชิกสมทบ

(๓) สมาชิกกิตติมศักดิ์

สมาชิกสามัญ มีศักดิ์และสิทธิต่างๆ ตลอดจนหน้าที่เป็นไปตามข้อบังคับ
พรรคทุกประการ

สมาชิกสมทบ มีศักดิ์แต่ขาดสิทธิบางอย่างที่ข้อบังคับมีให้กับสมาชิกสามัญ
สมาชิกกิตติมศักดิ์ ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้มีอุปการะคุณ
ต่อพรรคที่คณะกรรมการบริหารพรรคเชิญเข้ามาเป็นสมาชิก

ข้อ ๘ คุณสมบัติของสมาชิกพรรค มีดังนี้

(๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ในวันสมัคร และไม่มีลักษณะที่ต้อง
ห้ามมิให้ใช้สิทธิเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐

ข้อ ๙ การสมัครเป็นสมาชิกให้ยื่นใบสมัครตามแบบของพรรค ต่อเลขาธิการ
หรือประธานสาขาพรรคแล้วให้เลขาธิการพรรค หรือประธานสาขาพรรคพิจารณา
เสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรค เพื่อพิจารณารับหรือไม่รับเป็นสมาชิก เมื่ออนุมัติ
เป็นสมาชิกแล้วให้ออกบัตรสมาชิกพรรคให้ไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๑๐ การคัดค้านผู้สมัครเป็นสมาชิกสามัญ ให้ทำเป็นหนังสือชี้แจงเหตุผล
ในการคัดค้าน และต้องมีสมาชิกสามัญไม่น้อยกว่าสามคนลงชื่อคัดค้าน ยื่นต่อ
เลขาธิการพรรคหรือประธานสาขาพรรค ให้สงวนคำคัดค้านไว้เป็นความลับ

เมื่อมีการคัดค้าน การพิจารณาจะรับหรือไม่รับ ให้คณะกรรมการบริหารพรรค
ออกเสียง โดยการลงคะแนนลับ

เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรค มีมติไม่รับผู้ใดเป็นสมาชิกสามัญ โดยจะมี
คำคัดค้านหรือไม่ก็ตาม ให้มีหนังสือแจ้งผู้นั้นทราบโดยเร็ว มติไม่รับให้เป็นที่สุด

ข้อ ๑๑ สมาชิกภาพของสมาชิกสิ้นสุดลงเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติตามข้อบังคับข้อ ๘

(๔) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้ออกด้วยเสียงสามในสี่ของกรรมการ
ทั้งหมด

(๕) การสิ้นสุดของสมาชิกภาพตาม (๔) ถ้าสมาชิกผู้นั้นดำรงตำแหน่ง
เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วย มติของพรรคต้องเป็นมติของที่ประชุมร่วมของ
คณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรค และมีมติดังกล่าว
ต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคและ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมด และการลงมติให้ลงคะแนนลับเท่านั้น
แต่ถ้าสมาชิกผู้นั้นได้อุทธรณ์ต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พรรค
มีมติคัดค้านว่ามติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา ๔๗ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ
และศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าว มิได้มีลักษณะตามมาตรา ๔๗ วรรคสาม
ของรัฐธรรมนูญ ให้ถือว่าสมาชิกภาพสิ้นสุดลงนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย
แต่ถ้าศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา ๔๗ วรรคสาม
ของรัฐธรรมนูญ สมาชิกผู้นั้นอาจเข้าเป็นสมาชิกของพรรคการเมืองอื่นได้ภายใน
สามสิบวันนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัย

ให้หัวหน้าพรรคส่งรายงานหรือเอกสารเกี่ยวกับการมีมติไปยังประธานรัฐสภา และนายทะเบียนพรรคการเมืองภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่พรรคมีมติ

(๖) พรรคเลิกหรือยุบไป

ข้อ ๑๒ การลาออกจากสมาชิกภาพ

(๑) สมาชิกสามัญ ให้ยื่นใบลาออกที่สำนักงานใหญ่พรรค เมื่อเจ้าหน้าที่พรรค ได้รับและลงทะเบียนรับใบลาออกแล้ว ให้ถือว่าสมาชิกภาพสิ้นสุดลง

(๒) สมาชิกสมทบและสมาชิกกิตติมศักดิ์ ให้ยื่นใบลาออกต่อเลขาธิการพรรค เมื่อหัวหน้าพรรคลงนามรับทราบแล้ว ให้ถือว่าสมาชิกภาพสิ้นสุดลง

หมวด ๓

สิทธิและหน้าที่ของสมาชิกพรรค

ข้อ ๑๓ สิทธิของสมาชิกพรรค มีดังต่อไปนี้

(๑) เสนอความคิดเห็นอันจะเป็นประโยชน์ต่อการบริหารงานของพรรคและประเทศชาติ

(๒) รับการคัดเลือกให้เป็นผู้แทนของพรรค เพื่อสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกสภาท้องถิ่น

(๓) รับเลือกหรือแต่งตั้งให้เป็นผู้ปฏิบัติงาน คณะทำงาน กรรมการสาขาพรรค กรรมการหรืออนุกรรมการคณะต่างๆ ที่ปรึกษาพรรค และกรรมการบริหารพรรค กรรมการพรรค เป็นต้น

(๔) เสนอปัญหาต่างๆ ทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และวัฒนธรรม ในท้องถิ่นของตน เพื่อให้พรรคพิจารณาแก้ไข หรือช่วยเหลือตามที่สมควร

(๕) รับสวัสดิการต่างๆ ที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

(๖) สมาชิกสามัญไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคนลงลายมือชื่อขอแก้ไขข้อบังคับพรรค

(๗) สมาชิกสามัญไม่น้อยกว่ายี่สิบคนลงลายมือชื่อ กล่าวหาสมาชิกว่า ได้กระทำ หรือละเว้นการกระทำอันควรแก่การลงโทษ โดยทำเป็นหนังสือถึงหัวหน้าพรรค

(๘) สมาชิกสามัญไม่น้อยกว่าห้าสิบคน หรือกรรมการบริหารพรรคไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของกรรมการบริหารพรรคทั้งหมด หรือสมาชิกพรรคที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรขณะนั้นไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคที่มีทั้งหมด เข้าชื่อลงลายมือชื่อร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย เมื่อเห็นว่ามีมติหรือข้อบังคับพรรคในเรื่องใด จะขัดหรือแย้งกับหลักการพื้นฐานแห่งการปกครอง ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข หรือขัดต่อสถานะและการปฏิบัติหน้าที่ในสภาผู้แทนราษฎร ให้มีมติหรือข้อบังคับพรรคนั้นเป็นอันยกเลิกไป

ข้อ ๑๕ หน้าที่ของสมาชิกพรรคมีดังต่อไปนี้

(๑) สนับสนุนนโยบายของพรรค ด้วยจิตสำนึกที่เลื่อมใสศรัทธา

(๒) สนับสนุนผู้ที่เป็นผู้แทนของพรรคในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือการเลือกตั้งสภาท้องถิ่น ด้วยการออกไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียง ให้ผู้แทนของพรรคทุกครั้งที่มีการเลือกตั้งและสนับสนุนพรรค ด้วยการลงคะแนนเสียงให้แก่พรรค ในแบบบัญชีรายชื่อ

(๓) ช่วยเผยแพร่นโยบายของพรรค พร้อมเชิญชวนประชาชนอาชีพต่างๆ ให้เข้ามาเป็นสมาชิกของพรรค เพื่อความเจริญเติบโตของพรรค

(๔) เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่พรรคจัดขึ้น ด้วยความกระตือรือร้นและจริงใจ

(๕) ปฏิบัติตามมติ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับพรรค วินัย และจรรยาบรรณของสมาชิกพรรคโดยเคร่งครัด

(๖) เป็นผู้ริเริ่มในการรวมกันเป็นชุมชนท้องถิ่นเดิม เพื่อมีสิทธิ อนุรักษ์ หรือฟื้นฟูจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่นและของชาติ มีส่วนร่วมในการจัดการ การบำรุงรักษาและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล

หมวด ๔

ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิก

ข้อ ๑๕ ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิก

(๑) พรรคจะจัดการส่งเสริมสถานภาพของสมาชิกพรรค ให้มีสมรรถภาพต่อการดำรงชีวิตของตนเองและครอบครัว

(๒) พรรคจะดำเนินการทางการเมืองอย่างจริงจัง เพื่อให้พรรคได้ก้าวไปสู่การมีบทบาททางการเมือง และเข้าสู่การบริหารประเทศ เพื่อความเจริญและสันติสุขของประชาชนชาวไทย

(๓) พรรคจะสนับสนุนส่งเสริม เพื่อเพิ่มคุณภาพชีวิตให้แก่สมาชิกพรรค ด้วยการให้ความรู้ในวิชาชีพต่างๆ ตามความเหมาะสมแก่ฐานานุรูป

(๔) พรรคมีหน้าที่รับเรื่องราร้องทุกข์ และให้ความช่วยเหลือแก่สมาชิกพรรคที่ไม่ได้รับความเป็นธรรม ตามกรอบแห่งกฎหมายและข้อบังคับพรรค

(๕) พรรคจะส่งเสริมและให้การอบรมเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดียิ่งขึ้น การให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิก และประชาชนทั่วไป

หมวด ๕

การให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกพรรคและประชาชนทั่วไป

ข้อ ๑๖ เพื่อเป็นการส่งเสริมความรู้ และความเข้าใจทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป พรรคจึงได้วางแนวทางไว้ดังนี้

(๑) พรรคจะจัดเตรียมบุคลากร ที่มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในสาขาอาชีพต่างๆ มาฝึกอบรมให้แก่สมาชิกพรรคและประชาชนทั่วไป

(๒) พรรคจะรวบรวม และเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม เพื่อกระตุ้นให้สมาชิก และประชาชนทั่วไปมีส่วนร่วมในทางการเมืองให้มากยิ่งขึ้น

(๓) พรรคจะส่งเสริมและสนับสนุนการรวมตัวกันในรูปแบบของชุมชนท้องถิ่น เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับสิทธิการจัดการ ดูแลรักษาทรัพยากรของท้องถิ่น ตลอดจนปลูกฝังสิทธิทางการเมืองที่พึงมี

(๔) พรรคจะส่งเสริมให้เกิดการรวมกลุ่มกันของสมาชิกพรรค ในสาขาอาชีพต่างๆ ให้มีการแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจทางการเมืองแก่กันอย่างสม่ำเสมอ

(๕) พรรคจะเผยแพร่ความรู้และกิจกรรมทางการเมือง ผ่านสื่อมวลชนแขนงต่างๆ

หมวด ๖

วินัยและจรรยาบรรณ

ข้อ ๑๗ เพื่อให้พรรคเป็นพรรคการเมืองของประชาชนโดยประชาชน เพื่อประชาชนอย่างแท้จริง และเพื่อส่งเสริมระบบพรรคการเมือง ทำให้การเมืองมีคุณธรรม และจริยธรรม จะได้เป็นที่ยอมรับของประชาชนทั่วไป จึงได้กำหนดข้อพึงปฏิบัติของสมาชิกพรรคไว้ดังต่อไปนี้

(๑) วินัยของสมาชิก

(ก) ไม่ฝ่าฝืน มติ กฎ ระเบียบ ประกาศหรือคำสั่ง และข้อบังคับพรรค

(ข) ไม่ใช่ความเป็นสมาชิก ไปแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัว หรือเพื่อบุคคลอื่นโดยขัดต่อกฎหมาย

(ค) ไม่วิพากษ์วิจารณ์ จนเป็นที่เสียหายแก่พรรค สมาชิก หรือองค์กรใด ๆ ของพรรค

(ง) ไม่ปกปิด หรือละเว้นการแจ้งความผิดของสมาชิกพรรค ที่ก่อให้เกิดความเสื่อมเสียชื่อเสียงของพรรค

(จ) ไม่ฝ่าฝืนกฎหมาย หรือศีลธรรมอันดี จนเป็นที่ครหาของบุคคลในวงการต่างๆ ไป

(ฉ) ไม่นำความลับของพรรค ที่มีมติเอาไว้ไปเปิดเผยแก่บุคคลอื่น แม้จะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายก็ตาม

(ช) ต้องปฏิบัติตามมติของพรรคทุกครั้ง ในการดำเนินการในรัฐสภา

(๒) จรรยาบรรณสมาชิก

- (ก) เคารพสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
- (ข) ดำรงชีพด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและไม่ขัดต่อกฎหมาย
- (ค) เข้าใจและเลื่อมใสศรัทธาในนโยบายพรรคตลอดจนข้อบังคับพรรค
- (ง) สร้างความสามัคคีภายในพรรค
- (จ) รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายจากพรรคด้วยความจริงใจ
- (ฉ) ปฏิบัติตัวเป็นพลเมืองดีของประเทศชาติ
- (ช) พึ่งปกป้องเกียรติและศักดิ์ศรีของพรรค

หมวด ๗

คณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๑๘ คณะกรรมการบริหารพรรค เลือกตั้งจากสมาชิกสามัญซึ่งมีอายุ
ไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ ในที่ประชุมใหญ่ที่มีจำนวนไม่น้อยกว่าเจ็ดคน แต่ไม่เกินกว่า
สี่สิบห้าคน ประกอบด้วย

- (๑) หัวหน้าพรรค
- (๒) รองหัวหน้าพรรค
- (๓) เลขาธิการพรรค
- (๔) รองเลขาธิการพรรค
- (๕) เภรัญญิกพรรค
- (๖) โฆษกพรรค
- (๗) กรรมการอื่นๆ

ข้อ ๑๙ การเลือกตั้งกรรมการบริหารพรรคให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่ตามลำดับดังนี้

(๑) หัวหน้าพรรค การเสนอผู้เป็นหัวหน้าพรรคให้ที่ประชุมใหญ่เลือก ต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่าห้าคน

(๒) ให้ที่ประชุมใหญ่กำหนดจำนวนของคณะกรรมการบริหารพรรค ตามข้อ ๑๘

(๓) ให้หัวหน้าพรรคที่ได้รับเลือกตั้งใหม่ เสนอชื่อสมาชิกที่เห็นสมควรจำนวนกึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรค ซึ่งที่ประชุมใหญ่กำหนดขึ้นตาม (๒) กรณีที่กึ่งหนึ่งมีเศษให้เพิ่มอีกหนึ่งคน เป็นกรรมการบริหารพรรคตำแหน่งต่างๆ ต่อที่ประชุมใหญ่ โดยคำนึงถึงความอาวุโสทางการเมือง ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ ความเหมาะสม และการเสียสละให้กับพรรค ให้ที่ประชุมใหญ่ทราบ

(๔) ให้สมาชิกที่เข้าร่วมประชุมใหญ่เป็นผู้เสนอชื่อสมาชิก และต้องมีสมาชิกรับรองอย่างน้อยห้าคน ให้ที่ประชุมใหญ่เลือกเป็นกรรมการบริหารพรรค ในส่วนที่เหลือจนครบจำนวนตามที่ที่ประชุมใหญ่ได้กำหนดขึ้น

การเลือกกรรมการบริหารพรรคตาม (๔) พึงคำนึงถึงการให้มีผู้แทนจากภาคต่างๆ ให้ทั่วถึงกัน

สมาชิกผู้ถูกเสนอชื่อเป็นกรรมการบริหารพรรค ตาม (๔) ไม่จำเป็นต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่ก็ได้ แต่ผู้เสนอชื่อและผู้รับรองหรือผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่

ข้อ ๒๐ คณะกรรมการบริหารพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี หรือจนกว่าจะมีการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ ซึ่งต้องดำเนินการภายในสามสิบวันก่อนครบวาระ

กรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ดาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดจากสมาชิกภาพ

(๔) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

(๕) จงใจหรือเจตนาละเลยการแสดงรายการบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน ต่อทางราชการ

(๖) ขาดการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคสามครั้งติดต่อกัน

(๗) ที่ประชุมใหญ่มีมติด้วยเสียงสามในสี่ขององค์ประชุมว่าให้ออก

(๘) เลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่แล้ว

(๙) เมื่อหัวหน้าพรรคลาออก ให้ถือว่าคณะกรรมการบริหารพรรคสิ้นสุดลง ทั้งคณะ

(๑๐) กรรมการบริหารพรรคว่างลงสองในสามของจำนวนกรรมการบริหารพรรคทั้งหมด ให้ถือว่ากรรมการบริหารพรรคที่เหลือสิ้นสภาพลงด้วย เมื่อกรรมการบริหารพรรคว่างลงตาม (๑) - (๗) ให้หัวหน้าพรรคแต่งตั้งกรรมการบริหารพรรคที่เหมาะสม ให้ทำหน้าที่แทน แต่ถ้าตำแหน่งที่ว่างนั้นเป็นตำแหน่งหัวหน้าพรรค ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทน

ข้อ ๒๑ คณะกรรมการบริหารพรรคมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินกิจการของพรรค ให้เป็นไปตามนโยบายพรรค กฎ ระเบียบ ข้อบังคับพรรค และมติของที่ประชุมใหญ่พรรค

(๒) สนับสนุนการดำเนินงานในรัฐสภาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค ให้ดำเนินการไปตามนโยบายของพรรค และตามมติของกรรมการบริหารพรรค

(๓) ออกคำสั่ง กฎ ระเบียบ และจัดตั้งหน่วยงาน เพื่อปฏิบัติงานให้เป็นไปตามนโยบายพรรคและข้อบังคับพรรค

(๔) ตั้งกรรมการอำนวยการเลือกตั้งทั่วไป เพื่อพิจารณาเลือกสมาชิกเป็นตัวแทนลงสมัครเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในแบบบัญชีรายชื่อและแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง ตลอดจนรณรงค์สนับสนุนผู้สมัครของพรรค

(๕) จัดสรรเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในส่วนของพรรคและของผู้สมัครของพรรค โดยไม่เกินวงเงินที่คณะกรรมการการเลือกตั้ง หรือนายทะเบียนพรรคการเมืองกำหนด

(๖) ดำเนินงานใดๆ ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกำหนด

(๗) แต่งตั้งหรือถอดถอนคณะกรรมการต่างๆ คณะผู้บริหารพรรค คณะที่ปรึกษาพรรค คณะกรรมการบริหารของพรรค คณะกรรมการประสานงาน และอื่นๆ พร้อมทั้งออกระเบียบปฏิบัติว่าด้วยอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการต่างๆ ที่แต่งตั้ง

(๘) อนุมัติและขุดเลิการจัดตั้งสาขาพรรคตลอดจนองค์กรเสริมต่างๆ

(๙) สั่งการหรือกระทำการใดๆ ตลอดจนอำนาจการให้การดำเนินงานของพรรคเป็นไปด้วยความเรียบร้อย ทำให้พรรคเจริญรุ่งเรืองยิ่งขึ้น

(๑๐) แต่งตั้งและถอดถอนผู้ปฏิบัติงานหน้าที่ต่างๆ ของพรรค หรือตำแหน่งอื่นใดได้

(๑๑) จัดหาทุนและดูแลทรัพย์สินต่างๆ ควบคุมการดำเนินงานสาขาพรรค

(๑๒) หน้าที่อื่นใด ซึ่งไม่ขัดต่อกฎหมาย

ข้อ ๒๒ อำนาจหน้าที่ของตำแหน่งต่าง ๆ ของกรรมการบริหารพรรคมีดังต่อไปนี้

(๑) หัวหน้าพรรค มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) เป็นผู้แทนของพรรค รับผิดชอบการดำเนินงานทั้งหมดของพรรค

(ข) เป็นประธานการประชุมใหญ่ การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

และการประชุมต่าง ๆ

(ค) เรียกประชุมต่าง ๆ ตามข้อบังคับ

(ง) เป็นผู้ลงนามในเอกสารต่าง ๆ ในนามพรรค

(จ) มีสิทธิยับยั้งมติของคณะกรรมการบริหารพรรค และกรรมการอื่นใดของพรรคเพื่อขอให้ทบทวนมติใหม่เมื่อมีความจำเป็นแต่ต้องไม่เกินสามวัน หากพ้นเวลาดังกล่าวให้ถือว่ามตินั้นมีผลบังคับใช้ได้ตามมติ

(ฉ) กรณีมีความจำเป็นในการดำเนินการทางการเมือง ให้มีอำนาจปฏิบัติการในนามพรรคได้ แล้วขอความเห็นชอบกรรมการบริหารพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการบริหารพรรคที่มีอยู่ขณะนั้น แล้วให้ถือว่าการดำเนินการนั้นเป็นมติพรรค

(ช) อนุมัติจ่ายเงินค่าใช้จ่ายต่างๆ ในกิจการพรรคได้ตามที่เห็นสมควร

(ซ) หน้าที่อื่นๆ ที่ไม่ขัดกฎหมายหรือข้อบังคับพรรค

(๒) รองหัวหน้าพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามที่หัวหน้าพรรคมอบหมายหรือทำหน้าที่แทนหัวหน้าพรรค เมื่อไม่สามารถหรือไม่อยู่ปฏิบัติหน้าที่ได้

(๓) เลขาธิการพรรค มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(ก) ตรวจสอบและกำกับดูแลกิจการทั้งหลายทางด้านธุรการของพรรค

(ข) เป็นเลขานุการการประชุมใหญ่ การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค และการประชุมอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง พร้อมจัดทำรายงานการประชุม

(ค) กำกับดูแลการบริหารงานในสำนักงานใหญ่พรรค

(๔) รองเลขาธิการพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามที่เลขาธิการพรรคมอบหมาย

(๕) เภรัญญิกพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบควบคุมรายรับ - รายจ่าย และจัดทำบัญชีทรัพย์สิน หนี้สิน และงบการเงินของพรรค

(๖) โฆษกพรรค มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(ก) แลกเปลี่ยนการประชุมของพรรค หรือกิจการใดๆ ของพรรค

(ข) ประชาสัมพันธ์และเผยแพร่พรรคให้ประชาชนทั่วๆ ไปรู้จัก

(๗) กรรมการอื่นๆ ตามที่หัวหน้าพรรคมอบหมาย

หมวด ๘

องค์กรปฏิบัติงานของพรรค

ส่วนที่ ๑

คณะผู้บริหารพรรค

ข้อ ๒๓ คณะผู้บริหารพรรค เพื่อความสะดวกรวดเร็วและคล่องตัวในการบริหารงานและแบ่งเบาภาระของคณะกรรมการบริหารพรรค ให้หัวหน้าพรรคแต่งตั้งกรรมการบริหารพรรคโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค มีจำนวนไม่เกินสิบสามคน ประกอบด้วย

(๑) หัวหน้าพรรค

(๒) รองหัวหน้าพรรค

- (๓) เลขานุการพรรค
- (๔) รองเลขานุการพรรค
- (๕) กรรมการอื่นๆ

หัวหน้าพรรคอาจเปลี่ยนแปลงตำแหน่งหรือตัวบุคคลได้ตามความเหมาะสม แต่ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารพรรค

คณะผู้บริหารพรรค อยู่ในตำแหน่งได้ตามวาระของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๒๔ คณะผู้บริหารพรรค มีอำนาจหน้าที่บริหารงานต่างๆ ซึ่งเป็นอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารพรรค แทนคณะกรรมการบริหารพรรค แล้วรายงานผลการปฏิบัติงานให้คณะกรรมการบริหารพรรคทราบ

ส่วนที่ ๒

สำนักงานใหญ่พรรค

ข้อ ๒๕ สำนักงานใหญ่พรรค เป็นที่ทำการของพรรคใช้เป็นที่ติดต่อสำหรับบุคคลทั่วไป สมาชิกพรรค พรรคการเมืองอื่นๆ และรัฐสภาหรือหน่วยงานอื่นใดมีเลขานุการพรรคเป็นผู้กำกับดูแลการบริหารงานธุรการ การเงิน และอื่นๆ มีผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่พรรค เป็นผู้รับผิดชอบการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่พรรคในหน้าที่ต่างๆ

สำนักงานใหญ่พรรค แบ่งงานออกเป็นหน่วยดังต่อไปนี้

ฝ่ายบริหาร มีหน้าที่รับผิดชอบดังต่อไปนี้

- (๑) งานบัญชีและการเงิน
 - (ก) จัดทำงบประมาณประจำปีของพรรค
 - (ข) จัดกิจกรรมหาทุน
 - (ค) จัดทำบัญชีรับจ่ายเงินของพรรค
 - (ง) จัดทำงบการเงิน

(๒) งานประชาสัมพันธ์

(ก) เผยแพร่และประชาสัมพันธ์พรรคเพื่อให้เกิดภาพพจน์ที่ดี

(ข) สร้างความเข้าใจที่ดีระหว่างพรรคกับสมาชิก

(ค) รับเรื่องราวร้องทุกข์และติดตามผล

(ง) ทำแผนประชาสัมพันธ์พรรคทั้งในเวลาปกติ และในเวลารณรงค์

หาเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

(จ) ให้ความรู้ทางการเมืองแก่ประชาชนทั่วไป

(๓) งานธุรการ

(ก) รับ - ส่ง จัดทำเอกสารต่างๆ และรายงานการประชุม

(ข) อำนวยความสะดวกในกิจการ การประชุมของพรรค

(ค) จัดหาวัสดุอุปกรณ์และเครื่องใช้สำนักงาน

(ง) ดูแลความปลอดภัย ความสะอาดและความเรียบร้อยในสำนักงานใหญ่

พรรค

ฝ่ายการเมือง มีหน้าที่รับผิดชอบดังต่อไปนี้

(๑) งานสมาชิก

(ก) รับสมัครสมาชิก ทำบัตร จัดทำทะเบียนสมาชิก

(ข) ดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคหรือองค์กรเสริม

(๒) งานกิจการสภา

(ก) รวบรวมเรื่องการประชุมต่างๆ ในรัฐสภา และผลการประชุม

(ข) ติดตามวาระการประชุมต่างๆ ในรัฐสภาและผลการประชุม

(ค) เตรียมเอกสารต่างๆ เพื่อใช้ตอบโต้ประเด็นที่เกี่ยวข้อง

(๓) งานประสานงาน

(ก) ประสานงานกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรรมการบริหารพรรค
ผู้บริหารพรรค กรรมการพรรค กรรมการต่าง ๆ ตลอดจนสมาชิกพรรค

(ข) เตรียมเอกสารต่าง ๆ เพื่อใช้ตอบโต้ประเด็นที่เกี่ยวข้อง
ฝ่ายวิชาการ มีหน้าที่รับผิดชอบดังต่อไปนี้

(๑) งานนโยบายและแผน

(ก) จัดการประชุมสัมมนาสมาชิกทุกระดับ

(ข) จัดทำบันทึกและรายงานผลการสัมมนา

(ค) ประสานงานกับส่วนราชการและพรรคการเมืองอื่น ตลอดจน
องค์กรเอกชนต่าง ๆ

(ง) ทำแผนงานสนับสนุนการพัฒนาท้องถิ่นพร้อมงบประมาณ

(๒) งานกฎหมาย

(ก) ร่างกฎหมาย ญัตติ กระหู่

(ข) ติดตามการดำเนินการยกร่างกฎหมายต่าง ๆ

(ค) ให้บริการและคำแนะนำทางด้านกฎหมาย

(๓) งานข้อมูล

(ก) เตรียมข้อมูลให้คณะกรรมการบริหารพรรค กรรมการอื่น ๆ และ
ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรใช้อภิปรายในสภา

(ข) จัดทำเอกสารทางวิชาการแขนงต่าง ๆ

(ค) จัดเก็บข้อมูลจากหน่วยงานของรัฐและเอกชน

(ง) จัดและดำเนินงานห้องสมุดการเมือง

(จ) จัดระบบและบริการข้อมูลแก่ผู้เกี่ยวข้องของพรรค ตลอดจนประชาชนทั่วไป

เลขาธิการพรรค อาจปรับปรุงเปลี่ยนแปลงเพิ่มเติมให้มีความเหมาะสมตามความจำเป็น โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค

ส่วนที่ ๓

สำนักงานสาขาพรรค

ข้อ ๒๖ สำนักงานสาขาพรรค จัดตั้งขึ้นตามท้องถิ่นต่างๆ เพื่อดำเนินกิจการต่างๆ ของพรรค มีหัวหน้าสำนักงานสาขาพรรค ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสาขาพรรค ให้เป็นผู้ดำเนินงานสาขาพรรค ภายใต้การกำกับดูแลและควบคุมของประธานสาขาพรรค

สำนักงานสาขาพรรค แบ่งงานออกเป็นหน่วยดังต่อไปนี้

(๑) งานบัญชีและการเงิน มีหน้าที่รับผิดชอบดังต่อไปนี้

(ก) จัดทำบัญชีรับ - จ่าย ของสาขาพรรค

(ข) จัดทำงบประมาณประจำปีสาขาพรรค

(ค) จัดทำงบการเงิน

(๒) งานประชาสัมพันธ์ มีหน้าที่รับผิดชอบดังต่อไปนี้

(ก) เผยแพร่และประชาสัมพันธ์กิจการของพรรค ตลอดจนให้ความรู้ทางการเมืองแก่ประชาชนในท้องถิ่น

(ข) รับเรื่องราวทุกข์และติดตามผล

(ค) จัดทำโครงการและแผนงานการดำเนินกิจการสาขาพรรค

- (๓) งานสมาชิก มีหน้าที่รับผิดชอบดังต่อไปนี้
- (ก) รับใบสมัครส่งให้สำนักงานใหญ่พรรค ดำเนินการต่อไป
 - (ข) จัดทำทะเบียนสมาชิกสาขาของพรรค
 - (ค) ประสานงานกับสำนักงานใหญ่พรรค สมาชิก เพื่อดำเนินกิจกรรม

พรรค

- (๔) มีหน้าที่รับผิดชอบดังต่อไปนี้
- (ก) รับ - ส่ง จัดทำเอกสารและรายงานการประชุม
 - (ข) อำนวยความสะดวกการประชุมสาขาพรรค
 - (ค) จัดหาวัสดุอุปกรณ์และเครื่องใช้สำนักงาน
 - (ง) ดูแลความปลอดภัย ความสะอาดและความเรียบร้อยในสำนักงาน

หมวด ๘

แผนการจัดตั้งสาขาพรรค

ข้อ ๒๗ การตั้งสาขาพรรคในท้องถิ่นหรือเขตเลือกตั้งใดๆ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาตั้งขึ้นตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

- (๑) ได้รับการร้องขอให้จัดตั้งจากสมาชิกในท้องถิ่น หรือเขตเลือกตั้งใดตั้งแต่ห้าคนขึ้นไป
- (๒) คณะกรรมการบริหารพรรคเห็นสมควรจัดตั้งขึ้นในท้องถิ่นหรือเขตเลือกตั้งใด
- (๓) สาขาที่จะจัดตั้งขึ้นต้องมีสมาชิกไม่น้อยกว่าห้าสิบคน

เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาตามหลักเกณฑ์ข้างต้นแล้ว มีมติให้ตั้งสาขาพรรคในท้องถิ่นหรือเขตเลือกตั้งใด ให้ดำเนินการให้มีการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคขึ้นภายในหกสิบวัน

ข้อ ๒๘ คณะกรรมการสาขาพรรคประกอบด้วย ตำแหน่งต่อไปนี้

- (๑) ประธานสาขาพรรค
- (๒) รองประธานสาขาพรรค
- (๓) เลขานุการสาขาพรรค
- (๔) รองเลขานุการสาขาพรรค
- (๕) เภรัญญิกสาขาพรรค
- (๖) โฆษกสาขาพรรค
- (๗) กรรมการสาขาพรรค จำนวนไม่เกิน ๕ คน

ข้อ ๒๙ ให้เลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคในที่ประชุมใหญ่สาขานั้นๆ โดยเลือกประธานสาขาพรรคก่อน แล้วเลือกตำแหน่งต่อมาตามลำดับ การเสนอชื่อสมาชิกเข้ารับการเลือกตั้งต้องมีสมาชิกรับรองไม่น้อยกว่าห้าคน ผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง ต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค เมื่อเลือกตั้งได้คณะกรรมการสาขาพรรคแล้ว ให้หัวหน้าพรรคแจ้งให้นายทะเบียนพรรคการเมืองทราบภายในสิบห้าวัน

ข้อ ๓๐ คณะกรรมการสาขาพรรค มีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) ดำเนินกิจการตามนโยบาย ข้อบังคับพรรค และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง
- (๒) เผยแพร่นโยบาย กิจการพรรค และรับสมัครเพิ่ม
- (๓) กำกับดูแลการปฏิบัติงานของสำนักงานสาขาพรรค
- (๔) หน้าที่อื่น ๆ ที่ไม่ขัดต่อกฎหมาย ข้อบังคับ และมติพรรค

ข้อ ๓๑ คณะกรรมการสาขาพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี พ้นจากตำแหน่งตามวาระ หรือตามข้อบังคับข้อ ๒๐ (๑) - (๗) โดยอนุโลม

ให้ประธานสาขาพรรคกับกรรมการสาขาพรรคอีกหนึ่งคน เป็นผู้แทนไปประชุมใหญ่พรรค หรืออาจมอบให้กรรมการสาขาพรรคคนอื่นไปประชุมแทนได้

หมวด ๑๐

หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกสมาชิกเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้ง เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ และแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง

ส่วนที่ ๑

คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้ง

ข้อ ๓๒ คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งทั่วไป มีหน้าที่คัดเลือกสมาชิกพรรคที่มีความเหมาะสมและมีคุณสมบัติถูกต้องตามกฎหมาย ส่งสมัครรับเลือกตั้ง เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบบัญชีรายชื่อและแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง คณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้แต่งตั้งกรรมการบริหารพรรคเป็นคณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งขึ้น เมื่อมีประกาศเลือกตั้งทั่วไปสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในแต่ละครั้ง มีจำนวนไม่น้อยกว่าห้าคน

ส่วนที่ ๒

การคัดเลือกผู้แทนพรรคสมัครรับเลือกตั้ง

ข้อ ๓๓ ให้สำนักงานใหญ่พรรค รับสมัครสมาชิกพรรคผู้ประสงค์สมัครรับเลือกตั้งในแบบบัญชีรายชื่อและแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง แล้วรวบรวมให้คณะกรรมการ

อำนาจการเลือกตั้งทั่วไปพิจารณาคัดเลือก ให้พิจารณาคัดเลือกโดยยึดหลักเป็นผู้มีความรู้มีความสามารถ และมีคุณสมบัติถูกต้องตามกฎหมาย การพิจารณาของคณะกรรมการอำนาจการเลือกตั้งทั่วไปให้ถือเป็นที่สุด เว้นแต่คณะกรรมการบริหารพรรคจะได้มีมติเป็นอย่างอื่น ก็ให้ถือตามมติคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๓๔ การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแทนตำแหน่งที่ว่างลง ให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๓๕ การเลือกตั้งสภาท้องถิ่นต่างๆ ให้คณะกรรมการสาขาพรรคประจำท้องถิ่นหรือเขตเลือกตั้งนั้นเป็นผู้พิจารณาสมาชิกสังสรรค์ ร่วมกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ถ้ามี) ในท้องถิ่นนั้น แล้วรายงานให้คณะกรรมการบริหารทราบ

หมวด ๑๑

การปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสภาท้องถิ่นของพรรค

ข้อ ๓๖ ให้หัวหน้าพรรคเรียกประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค ในโอกาสแรกหลังการเลือกตั้งเสร็จสิ้น เพื่อกำหนดแนวทางในการดำเนินงานในรัฐสภา การเสนอหรือรับรองร่างพระราชบัญญัติ ญัตติ หรือกระทู้เรื่องใดๆ ที่ไม่ขัดรัฐธรรมนูญหรือนโยบายพรรค หรือข้อบังคับ ตลอดจนอภิปรายลงมติในที่ประชุมสภา ต้องให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

คณะกรรมการบริหารพรรคอาจมีมติให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค ดำเนินการอย่างใดๆ ก็ได้ เว้นแต่มตินั้นจะขัดหรือแย้งกับข้อบังคับพรรค หรือหลักการพื้นฐานของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

ข้อ ๓๗ สำหรับสมาชิกสภาท้องถิ่น ให้ประธานสาขาพรรคนำข้อบังคับข้อ ๓๖ มาใช้โดยอนุโลม

หมวด ๑๒

การประชุม

ส่วนที่ ๑

การประชุมใหญ่

ข้อ ๓๘ การประชุมใหญ่ แบ่งออกเป็น ๑. การประชุมใหญ่สามัญและ ๒. การประชุมใหญ่วิสามัญให้คณะกรรมการบริหารพรรค จัดประชุมใหญ่สามัญอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง สำหรับการประชุมใหญ่วิสามัญอาจมีได้ เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้เรียกประชุมหรือกรรมการบริหารพรรคไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการบริหารพรรคที่มีอยู่ขณะนั้นเข้าชื่อร้องขอโดยทำเป็นหนังสือให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญ

หนังสือร้องขอต้องระบุโดยชัดแจ้งว่าประสงค์ให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญเพื่อพิจารณาเรื่องใดบ้าง และมีความจำเป็นเร่งด่วนอย่างไร

ให้คณะกรรมการบริหารพรรคจัดเรียกประชุมภายในสี่สิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือร้องขอให้เรียกประชุม โดยกำหนดวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุม

ข้อ ๓๙ การประชุมใหญ่สามัญ หรือ วิสามัญ ประกอบด้วยสมาชิกพรรคดังต่อไปนี้

(๑) กรรมการบริหารพรรค

(๒) สมาชิกพรรคที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรขณะนั้น

(๓) สมาชิกที่เป็นรัฐมนตรีขณะนั้น

(๔) ผู้แทนสาขาพรรค

(๕) สมาชิกที่คณะกรรมการบริหารพรรคเชิญมาประชุม

ข้อ ๔๐ การประชุมใหญ่ ต้องมีสมาชิกตามข้อ ๓๕ (๑) - (๕) มาประชุมอย่างน้อยห้าสิบคนจึงจะเป็นองค์ประชุม

การประชุมใหญ่ทุกครั้งให้หัวหน้าพรรคแจ้งระเบียบวาระ วัน เวลา สถานที่ให้สมาชิกทราบล่วงหน้าอย่างน้อยเจ็ดวัน

การลงมติให้ใช้เสียงข้างมากของสมาชิกที่มาประชุม ถ้าเท่ากันให้ประธานชี้ขาด

ข้อ ๔๑ กิจการที่ต้องทำในที่ประชุมใหญ่มีดังต่อไปนี้

(๑) การเปลี่ยนแปลงนโยบายพรรค

(๒) การเปลี่ยนแปลงข้อบังคับพรรค

(๓) เลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรค หรือกรรมการบริหารพรรค

(๔) การรับรองงบการเงินประจำปีของพรรค

(๕) กิจการใดๆ ตามที่กฎหมายกำหนด หรือตามประกาศคณะกรรมการเลือกตั้งกำหนดขึ้น

ส่วนที่ ๒

การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๔๒ การประชุมกรรมการบริหารพรรค ให้ประชุมกันอย่างน้อยสี่เดือนครั้ง หัวหน้าพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา สถานที่ประชุม พร้อมวาระ หรือจะประชุมมากกว่าก็ให้ทำได้ตามความจำเป็น หรือกรรมการบริหารพรรคหนึ่งในสี่ของกรรมการบริหารพรรคที่มีทั้งหมดร่วมกันลงชื่อ ขอให้เปิดประชุมและต้องมีวาระหรือประเด็นพร้อมเหตุผลที่ต้องทำเร่งด่วนจึงขอให้เปิดประชุม

ส่วนที่ ๓

การประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค

ข้อ ๕๓ ในสมัยประชุมรัฐสภา หัวหน้าพรรคอาจเรียกประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคได้ตามความจำเป็น ผู้มาประชุมต้องไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรค จึงจะเป็นองค์ประชุม มติของที่ประชุมให้ถือเสียงเกินกึ่งหนึ่งของที่ประชุม ถ้าเท่ากันให้ประธานชี้ขาด

หัวหน้าพรรคหรือเลขาธิการพรรค อาจเรียกกรรมการบริหารพรรคกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคประชุมร่วมกันได้ตามความจำเป็น ต้องมีผู้มาร่วมประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการบริหารพรรคกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรค ที่มีทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม มติที่ประชุมให้ถือเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของที่ประชุม ถ้าเท่ากันให้ประธานชี้ขาด

ส่วนที่ ๔

การประชุมใหญ่สาขาพรรค

ข้อ ๕๔ ให้คณะกรรมการสาขาพรรคจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญสาขาพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งสำหรับการประชุมใหญ่สามัญอาจมีได้เมื่อคณะกรรมการสาขาพรรคเรียกประชุม หรือกรรมการสาขาพรรคจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคเท่าที่มีอยู่ขณะนั้นเข้าชื่อร้องขอโดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อประธานสาขาพรรค ให้มีการประชุมวิสามัญ

หนังสือร้องขอให้ระงับโดยขัดแย้งว่าประสงคิให้เรียกประชุมใหญ่สามัญเพื่อพิจารณาเรื่องใด และมีเหตุผลจำเป็นเร่งด่วนอย่างไร

ข้อ ๔๕ การประชุมใหญ่สาขาพรรค ประกอบด้วยสมาชิกพรรคดังต่อไปนี้

- (๑) กรรมการสาขาพรรค
- (๒) สมาชิกสามัญในเขตท้องถิ่นนั้น

การประชุมใหญ่สาขาพรรคต้องมีสมาชิกตาม (๑) และ (๒) มาประชุมอย่างน้อยสามสิบคนจึงจะเป็นองค์ประชุม

การลงมติให้ต้อเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาประชุม ในกรณีที่มีเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมชี้ขาด

ให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค ถ้าประธานสาขาพรรคไม่มาประชุมให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทน ถ้ารองประธานสาขาพรรคไม่มาหรือไม่อยู่ในที่ประชุมให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธานที่ประชุมและให้เลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม

กิจการที่ต้องกระทำในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคมีดังต่อไปนี้

- (๑) กิจการตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง หรือกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องหรือตามประกาศของคณะกรรมการเลือกตั้ง
- (๒) รับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรค
- (๓) เลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๔๖ กำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคทุกคราว ให้ประธานสาขาพรรคแจ้งกำหนดการประชุมให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยให้ระบุ วัน เวลา สถานที่ประชุมและระเบียบวาระการประชุมด้วย

ข้อ ๔๗ ให้มีการประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคอย่างน้อยสี่เดือนต่อครั้ง โดยประธานสาขาพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลาประชุม หรือเรียกประชุมเป็นพิเศษก็ได้ตามความจำเป็น หรือตามคำขอจากคณะกรรมการสาขาพรรคจำนวนเกินกว่ากึ่งหนึ่งรวมกันขอให้เปิดประชุมเป็นพิเศษ ในการขอให้มีการประชุมพิเศษจะต้องมีวาระหรือประเด็นที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้นจึงจะเป็นองค์ประชุม ให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานที่ประชุม แต่หากประธานสาขาพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ประธานได้ ก็ให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทน และให้เลขานุการสาขาพรรค เป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการสาขาพรรคไม่มาประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ก็ให้รองเลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่แทน

มติของที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค ให้ถือเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของที่ประชุม

หมวด ๑๓

การเงินและทรัพย์สินของพรรคและสาขาพรรค

ข้อ ๔๘ รายได้ของพรรค มีรายการดังต่อไปนี้

- (๑) รายได้ค่าบำรุงพรรคจากสมาชิก
- (๒) รายได้จากการบริจาคของบุคคลทั่วไป
- (๓) รายได้จากการดำเนินกิจการใดๆ
- (๔) รายได้จากการสนับสนุนของรัฐ
- (๕) รายได้อื่นๆ

ข้อ ๔๙ ราชจ่ายของพรรค มีรายการดังต่อไปนี้

- (๑) ราชจ่ายปกติตามงบประมาณประจำปี
- (๒) ราชจ่ายพิเศษมิได้กำหนดไว้ในงบประมาณประจำปี

ข้อ ๕๐ งบประมาณประจำปีของพรรค มีรายการประกอบดังนี้

- (๑) งบประมาณรายได้
- (๒) งบประมาณราชจ่าย แยกเป็นประเภท เงินเดือนและค่าจ้าง ค่าตอบแทน ค่าใช้สอย ค่าวัสดุ ค่าครุภัณฑ์ ค่าสาธารณูปโภค และค่าอื่นๆ

ปีงบประมาณและปีบัญชีของพรรคเริ่มวันที่ ๑ มกราคมสิ้นสุดวันที่ ๓๑ ธันวาคมของทุกปี

ข้อ ๕๑ บัญชีของพรรคและสาขาพรรค ประกอบด้วย

- (๑) บัญชีรายวันแสดงรายได้หรือรายรับและแสดงค่าใช้จ่ายหรือราชจ่าย
- (๒) บัญชีแสดงรายการรับจากการบริจาค
- (๓) บัญชีแยกประเภท
- (๔) บัญชีแสดงทรัพย์สินและหนี้สิน

การลงรายการบัญชี ต้องมีเอกสารประกอบการลงบัญชีที่ถูกต้องสมบูรณ์ครบถ้วน

บัญชีตาม (๑) และ (๒) ต้องลงรายการให้เสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่รายการนั้นเกิดขึ้น

บัญชีตาม (๓) และ (๔) ต้องลงรายการให้เสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันสิ้นเดือนของเดือนที่รายการนั้นเกิดขึ้น

หมวด ๑๔

การลงโทษสมาชิก

ข้อ ๕๒ การกล่าวหาสมาชิกพรรคคนใดว่ากระทำหรือละเว้นการกระทำอันสมควรได้รับโทษ ให้ทำหนังสือถึงหัวหน้าพรรค มีสมาชิกสามัญลงลายมือชื่อไม่น้อยกว่ายี่สิบคน ให้หัวหน้าพรรคตั้งกรรมการบริหารพรรคหนึ่งหรือหลายคน ให้ทำการสอบสวนข้อกล่าวหา นั้น ถ้าผลการสอบสวนเห็นว่าไม่มีมูล หัวหน้าพรรคมีอำนาจยกเลิกข้อกล่าวหา นั้นได้ แต่หากสอบสวนแล้วพบว่า มีมูล ให้รายงานผลการสอบสวน พร้อมข้อกล่าวหา นั้นต่อหัวหน้าพรรค เพื่อ

(๑) พิจารณาชี้ขาด หรือ

(๒) แต่งตั้งกรรมการบริหารพรรคหรือสมาชิกสามัญไม่เกินห้าคน เป็นกรรมการพิจารณาให้ความเห็นเสนอหัวหน้าพรรคก็ได้

การพิจารณาข้อกล่าวหา ต้องให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหา ได้แก้ข้อกล่าวหา ตลอดจนแสดงหลักฐานที่มีประกอบ ภายในระยะเวลาสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งข้อกล่าวหา

ข้อ ๕๓ เมื่อได้รับรายงานการพิจารณาเสนอความเห็นแล้ว หัวหน้าพรรคมีอำนาจสั่งการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ระงับเรื่องการกล่าวหา นั้น

(๒) ให้ยกข้อกล่าวหา นั้น

(๓) ดำเนินสมาชิกผู้ถูกกล่าวหา

(๔) ภาคทัณฑ์สมาชิกผู้ถูกกล่าวหา

ในกรณีที่หัวหน้าพรรคเห็นว่า ควรได้รับการลงโทษโดยการลบชื่อสมาชิกผู้ถูกกล่าวหาออกจากทะเบียน ให้หัวหน้าพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณา วินิจฉัยสั่งการ

ข้อ ๕๔ การลบชื่อสมาชิกซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรออกจากทะเบียน ตามข้อ ๕๓ พรรคสอง ให้หัวหน้าพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคให้ความเห็นชอบในเบื้องต้น แล้วดำเนินการต่อไปตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๑ (๕)

หมวด ๑๕

การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรค

ข้อ ๕๕ การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคดำเนินการ ได้ตามที่เห็นสมควรหากสมาชิกสามัญขอแก้ไขต้องมีสมาชิกเข้าชื่อไม่น้อยกว่า หนึ่งร้อยคน แต่ต้องได้รับความเห็นชอบอนุมัติจากที่ประชุมใหญ่ มติที่ประชุมใหญ่ ต้องเกินกว่ากึ่งหนึ่งของสมาชิกที่มาประชุม

ข้อ ๕๖ หากมีปัญหาต้องตีความข้อบังคับ ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคมีอำนาจตีความและให้ถือเป็นที่สุด ด้วยเสียงสองในสามของกรรมการบริหารพรรคทั้งหมดที่มีขณะนั้น

หมวด ๑๖

การเลิกหรือยุบพรรคหรือสาขาพรรค

ข้อ ๕๗ การเลิกหรือยุบพรรคให้เป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมาย